

Θείας Χάριτος Εμπειρίες, Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής (8)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωσήφ Ησυχαστής](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Ιωσήφ
Βατοπαιδινός](#) / [Έργα Γέρ. Ιωσήφ](#)

[Συνέχεια από \(7\)](#)

(+Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού)

7. Εγκαταβίωσις εις την ερημικήν Σκήτην του Αγίου Βασιλείου.

«Ὅσον ὁμως ἐγὼ ἐντρυφούσα εἰς τὴν εὐχήν καὶ εὕρισκα παρηγορίαν ἀπὸ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ, τόσον καὶ οἱ ἐξωτερικοὶ πειρασμοὶ μεγάλωναν. Τέλος ἡ ἐκεῖ διαμονὴ μας ἦτο πλέον προβληματική, γιατί δεν υποχωρούσα καθόλου ἀπὸ τὸ αὐστηρόν ὕφος ποὺ χάραζα καὶ προ πάντων ὅσον ἐβλεπα ἀπὸ ἐκεῖ προκοπὴν εἰς τὸν πνευματικόν τομέα. Οἱ ἄνθρωποι ὁμως ἀρχισαν νὰ μας καταφέρωνται καὶ προσωπικῶς. Ἐπεισαν τοὺς πνευματικοὺς ἐναντίον μου καὶ δεν με δέχονταν. Καὶ ὅταν ἠθέλησε ὁ Γέροντας μου νὰ με κάμῃ καλόγηρον, δεν ἐπέτρεψαν σε κανέναν νὰ με διάβασῃ. Ἀφοῦ ἡ κατάστασις ἐκορυφώθη καὶ δεν ἔπαιρνε ἄλλο, ἐφύγαμεν με κοινὴν συμφωνίαν μετὰξὺ μας γιὰ τὸν Ἅγιον Βασίλειον, με πρόγραμμα νὰ ἡσυχάσωμεν ἐκεῖ. Πράγματι ἡσυχάσαμεν ἐκεῖ, πλην ὁμως ἐταλαιπωρηθήκαμεν πολὺ, γιατί εἰς τὸ μέρος ποὺ ἐκαθίσσαμεν δεν εὐρήκαμεν ἐτοιμοὺς καλύβας καὶ ἐκάμαμεν ἐμεῖς, σχεδὸν ἐκ τοῦ μηδενός. Ἐκεῖ τὸ Γεροντάκι μας δεν ἐζήσῃ πολὺ, τὸν πήρε ὁ Θεὸς με οσιακὸν θάνατον.

Ὅταν ἐμείναμεν μόνοι μας με τὸν πατέρα Ἀρσένιον, πολὺ βιαζόμεθα εἰς τὴν νηστείαν καὶ εἰς τὴν εὐχήν. Ὁ διακαὴς μας πόθος ἦτο νὰ εὕρωμεν ἕναν πνευματικὸν ἄνθρωπον, ποὺ νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ γνωρίζῃ αὐτὰ ποὺ ζητούσαμεν ἐμεῖς. [\(περισσότερα...\)](#)